

Sygn. akt VI GC 155/21 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 kwietnia 2021 roku

Sąd Rejonowy w Rybniku VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Agata Jakubiec

Protokolant: Justyna Leszczyńska

po rozpoznaniu w dniu 20 kwietnia 2021 roku w Rybniku

na rozprawie w postępowaniu uproszczonym

sprawy z powództwa A. G.

przeciwko (...) sp. z o.o. w R.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej (...) sp. z o.o. w R. na rzecz powoda A. G. kwotę 4 738,85 zł (cztery tysiące siedemset trzydzieści osiem złotych osiemdziesiąt pięć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 28 sierpnia 2020 r. do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1 334,00 zł (jeden tysiąc trzysta trzydzieści cztery złote) tytułem zwrotu kosztów procesu w tym kwotę 934 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
3. nadaje wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.

sędzia

Sygn. akt VI GC 155/21

UZASADNIENIE

wyroku z 20 kwietnia 2021 r.

Pozwem wniesionym dnia 28 sierpnia 2020 r. w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód A. G. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą: A. G. (...) z siedzibą w G. wniósł o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanej (...)sp. z o.o. z siedzibą w R. kwoty 4.738,85 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu, a także zasądzenie zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazał, że niniejszym pozwem dochodzi zwrotu kosztów prowadzenia działań windykacyjnych przez firmę, a także zasądzenie zwrotu kosztów procesu. Strona powodowa kontynuowała dochodzenie należności, po skutecznym wniesieniu pozwu do tut. Sądu w myśl przepisu art. 505⁽³⁷⁾ k.p.c.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 4 stycznia 2021 r. powództwo uwzględniono w całości.

W sprzeciwie pozwana uznała roszczenie powoda co do roszczenia głównego i żądanych odsetek do dnia uprawomocnienia się wyroku, jednocześnie wniosła o rozłożenie świadczenia na 10 rat oraz o wzajemne zniesienie kosztów postępowania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód wykonał na rzecz pozwanej 40 zleceń transportowych w okresie od maja do czerwca 2019 r., za które wystawił 10 faktur VAT, na łączną kwotę 12.306,15 euro:

- nr (...) z dnia 13 maja 2019 r. na kwotę 1.463,70 euro, obejmująca cztery wykonane usługi transportowe ((...), (...), (...), (...)), z terminem płatności do dnia 12 lipca 2019 r.,

- nr (...) z dnia 21 maja 2019 r. na kwotę 1.722,00 euro, obejmująca sześć wykonanych usług transportowych ((...), (...), (...), (...), (...), (...)) z terminem płatności do dnia 20 lipca 2019 r.,

- nr (...) z dnia 24 maja 2019 r. na kwotę 442,80 euro, obejmująca dwie wykonane usługi transportowe ((...), (...)), z terminem płatności do dnia 23 lipca 2019 r.,

- nr (...) z dnia 28 maja 2019 r. na kwotę 891,75 euro, obejmująca trzy wykonane usługi transportowe ((...), (...), (...)), z terminem płatności do dnia 27 lipca 2019 r.,

- nr (...) z dnia 30 maja 2019 r. na kwotę 1.316,10 euro, obejmująca pięć wykonanych usług transportowych ((...), (...), (...), (...), (...)), z terminem płatności do dnia 29 lipca 2019 r.,

- nr (...) z dnia 8 czerwca 2019 r. na kwotę 1.439,10 euro, obejmująca cztery wykonane usługi transportowe ((...), (...), (...), (...)), z terminem płatności do dnia 7 sierpnia 2019 r.,

- nr (...) z dnia 17 czerwca 2019 r. na kwotę 885,60 euro, obejmująca trzy wykonane usługi transportowe ((...), (...), (...)), z terminem płatności do dnia 16 sierpnia 2019 r.,

- nr (...) z dnia 25 czerwca 2019 r. na kwotę 1.808,10 euro, obejmująca sześć wykonanych usług transportowych ((...), (...), (...), (...), (...), (...)) z terminem płatności do dnia 24 sierpnia 2019 r.,

- nr (...) z dnia 26 czerwca 2019 r. na kwotę 1771,20 euro, obejmująca pięć wykonanych usług transportowych ((...), (...), (...), (...), (...)) z terminem płatności do dnia 25 sierpnia 2019 r.,

- nr (...) z dnia 27 czerwca 2019 r. na kwotę 565,80 euro, obejmująca dwie wykonane usługi transportowe ((...), (...)), z terminem płatności do dnia 26 sierpnia 2019 r.,

dowód: faktura nr (...) k. 13, faktura nr (...) k. 14, faktura nr (...) k. 16, faktura nr (...) k. 17, faktura nr (...) k. 18, faktura nr (...) k. 19, faktura nr (...) k. 20, faktura nr (...) k. 21, faktura nr (...) k. 23, faktura nr (...) k. 24.

Powód zlecił firmie zewnętrznej, (...) sp. z o.o. sp. k. z siedzibą we W. windykację należności od pozwanej, która w przeliczeniu na walutę PLN wynosiła 52.653,83 zł. Pozwana została wezwana do uregulowania należności.

dowód: wiadomość mailowa k. 25, wezwanie do zapłaty z dnia 24 września 2019 r. wraz z zestawieniem należności k. 26-27

W wyniku podjętych działań windykacyjnych w dniu 30 września 2019 r. strony zawarły ugodę. Pozwana uznała w pełni zadłużenie wynikające z faktur VAT o numerach: (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...)

W myśl § 2 ugody pozwana zobowiązała się do pokrycia kosztów windykacji wynikających z umowy zawartej między powodem a (...) sp. z o.o. sp. k. z siedzibą we W. na podstawie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych w kwocie 4.738,85 zł.

Zgodnie z § 3 ugody pozwana zobowiązała się do spłaty zadłużenia w 8 ratach, w terminach i kwotach wskazanych w ugodzie.

dowód: ugoda z dnia 30 września 2019 r. k. 28-29.

(...)sp. z o.o. sp. k. z siedzibą we W. obciążył powoda fakturami z tytułu należnej prowizji za zlecone działania windykacyjne:

- nr (...) z dnia 1 października 2019 r. na kwotę 211,30 zł, z terminem płatności do 15 października 2019 r.,
- nr (...) z dnia 4 października 2019 r. na kwotę 4.510,47 zł, z terminem płatności do 25 października 2019 r.,
- nr (...) z dnia 7 października 2019 r. na kwotę 1.107,00 zł, z terminem płatności do 21 października 2019 r.

Powód zapłacił rzeczzone wynagrodzenie prowizyjne na rzecz (...) sp. z o.o. sp. k. z siedzibą we W..

dowód: faktura nr (...)k. 30, faktura nr (...) k. 31, faktura nr (...) k. 32, potwierdzenia dokonania przelewów k. 33-34a.

Powód obciążył pozwaną kosztami odzyskiwania należności, wystawiając notę księgową nr (...) z dnia 30 grudnia 2019 r. w wysokości 4.738,85 zł, zakreślając 7-dniowy termin zapłaty od daty noty. Pozwana odebrała notę 7 stycznia 2020 r.

dowód: nota księgową nr (...) z dnia 30 grudnia 2019 r. wraz z dowodem nadania i wydrukiem potwierdzenia odbioru k. 35-37.

Pismem z dnia 26 sierpnia 2020 r. powód wezwał pozwaną do zapłaty należności.

dowód: wezwanie k. 38.

Pozwana w roku 2019 poniosła stratę w wysokości 260.975,28 zł, a za okres od stycznia do kwietnia 2020 r. wykazała stratę wynoszącą 232.619,88 zł. Na dzień sporządzania sprawozdania finansowego spółka posiadała w kasie i na rachunkach 360.776,23 zł oraz 277.208,29 zł innych środków pieniężnych.

dowód: sprawozdanie finansowe k. 59-61.

Powód w dniu 28 sierpnia 2020 r. wniósł pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym

Dowody z dokumentów Sąd uznał za wiarygodne w całości, nie były one kwestionowane przez żadną ze stron.

Dowód z przesłuchania za stronę pozwaną Prezesa Spółki M. M. Sąd pominął, gdyż nie stawiał się na rozprawę w dniu 20 kwietnia 2021 r., mimo prawidłowego wezwania. W ocenie Sądu taka postawa uniemożliwiła przeprowadzenie dowodu.

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W rozpoznawanej sprawie powód wywodził swe roszczenie z tytułu zwrotu kosztów odzyskiwania należności obliczonych według art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (obecne brzmienie ustawy). Zgodnie z art. 10 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych od dnia nabycia przez wierzyciela uprawnienia do naliczania odsetek z tytułu opóźnienia w zapłacie należności wynikającej z umowy przysługuje mu, bez konieczności wezwania, kwota rekompensaty w wysokości wyrażonej w złotych równowartości - w zależności od wartości dochodzonego roszczenia - kwoty: 40 euro, 70 euro bądź 100 euro przeliczonej według średniego kursu ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski ostatniego dnia miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne. Z kolei ust.

2 przywołanego wyżej przepisu stanowi, iż oprócz kwoty, wskazanej w ust. 1, wierzycielowi przysługuje również zwrot, w uzasadnionej wysokości, poniesionych kosztów odzyskiwania należności przewyższających tę kwotę.

Dochodzona przez powoda w sprawie należność była bezsporna. Pozwana uznała dochodzone roszczenie. Wniosła jedynie o rozłożenie świadczenia na 10 rat, wskazując na swoją niekorzystną sytuację finansową.

Ciężar wykazania okoliczności pozwalających na rozłożenie na raty, zgodnie z art. 320 k.p.c., spoczywa na pozwanej. Jednakże przedłożone przez nią sprawozdanie finansowe nie dało podstaw do uwzględnienia jej wniosku w tym zakresie. Na dzień sporządzenia sprawozdania finansowego strona dysponowała środkami pieniężnymi przewyższającymi kilkadziesiąt razy dochodzoną w niniejszej sprawie należność. Strona mogła zatem spełnić świadczenie w dacie jej wymagalności, gdyż miała na to środki.

Strona pozwana nie przedstawiła żadnych innych dowodów, uzasadniających rozłożenie zasądzonej kwoty roszczenia na raty. Pomimo złożonego wniosku o przesłuchanie prezesa spółki w charakterze pozwanej, nie stawił się on na rozprawę mimo prawidłowego wezwania oraz nie usprawiedliwił swojej nieobecności, w związku z czym na podstawie art. 235² par. 1 pkt 4 k.p.c. pominięto dowód z przesłuchania stron, uznając, że był on niemożliwy do przeprowadzenia. Twierdzenia te uznano zatem za nieudowodnione, wobec niesprostania ciężarowi dowodowemu wynikającemu z art. 6 k.c.

Mając na uwadze wskazane okoliczności powództwo uwzględniono w całości zgodnie z żądaniem pozwu.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 k.c. zasądzając je od dnia wniesienia pozwu, a to 28 sierpnia 2020 r. mając na uwadze art. 505³⁷ § 2 k.p.c., zgodnie z którym jeżeli w terminie trzech miesięcy od dnia wydania postanowienia o umorzeniu elektronicznego postępowania upominawczego powód wniesie pozew przeciwko pozwanemu o to samo roszczenie w postępowaniu innym niż elektroniczne postępowanie upominawcze, skutki prawne, które ustawa wiąże z wytoczeniem powództwa, następują z dniem wniesienia pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym. Na żądanie stron sąd, rozpoznając sprawę, uwzględni koszty poniesione przez strony w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

Z uwagi na uznanie powództwa przez pozwaną, Sąd nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności, w myśl art. 333 § 1 pkt 2 k.p.c.

Wniosek pozwanej o orzeczenie wzajemnego zniesienia się kosztów postępowania nie zasługiwał na uwzględnienie. W ocenie Sądu w sprawie nie zachodziły szczególnie uzasadnione okoliczności, o których stanowi art. 102 k.p.c. Sama tylko trudna sytuacja strony, która zresztą nie została w wystarczającym stopniu wykazana, nie stanowi jeszcze podstaw do odstąpienia od zasądzenia kosztów procesu, zwłaszcza w obrocie profesjonalnym.

Podstawy do odstąpienia od obciążenia strony pozwanej kosztami procesu nie mógł też stanowić w przedmiotowej sprawie art. 101 k.p.c. albowiem w ocenie Sądu pozwana swoim zachowaniem niewątpliwie dała podstawę do wytoczenia powództwa. Pomimo kierowanych wezwań do zapłaty oraz zawartej ugody nie uregulowała długu, wobec czego jedynym prawnym sposobem uzyskania zaspokojenia przez powoda było wniesienie powództwa do Sądu.

Należy wskazać, iż norma zawarta w art. 102 k.p.c., stanowi odstępstwo od ogólnej zasady odpowiedzialności za wynik sprawy, jako określającej, którą spośród stron sporu obowiązek taki obciąża. Zastosowanie tej normy musi znajdować rzeczywiste, szczególne usprawiedliwienie nie tylko w sytuacji osobistej i majątkowej strony, która miałaby z jej dobrodziejstwa skorzystać ale również w charakterze samej rozstrzyganej sprawy, która jest podstawą dla rozliczania kosztów pomiędzy jej stronami.

„Sama tylko sytuacja materialna strony procesu nie jest wystarczająca do zastosowania art. 102 k.p.c. w sytuacji, gdy strona ta dała podstawy do wytoczenia powództwa a podjętych przez nią działań nie można uznać za działania w dobrej wierze”. [LEX nr 3069820 - wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 10 września 2020 r., I ACa 567/19]

Z tych też względów o kosztach procesu orzeczono zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu z art. 98 § 1 k.p.c., zasądzając na rzecz powódki 1.334,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Na powyższą kwotę składały się: kwota 400 zł uiszczonej opłaty od pozwu, 2 x 17 zł tytułem opłaty od udzielonego pełnomocnictwa oraz kwotę 900 zł tytułem wynagrodzenia profesjonalnego pełnomocnika. Wynagrodzenie pełnomocnika ustalone zostało na podstawie § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.